

„Ахъ, домириса ми на мѣсо, ще има нѣкоя плячка!“ — каза лакомата лисица. Искочи и захванѣ да души. Върви, върви и весело гледа по-земята.

Най послѣ зарадвана, нашата лисица, захванѣ да тича, като душеше пакъ по-земята.



Не тича много и видѣ на земята прострѣна една птица.



„Ей, гдѣ билъ този ловъ; ехъ че хубаво знаѣх да душижъ!“ Дойде при птицата, сѣднѣ на заднитѣ си кра-

